

SPORT

Örgan för
Idrottsföreningen Kamraterna
 Sverige och Finland.

N:o 10 A. 1898.	Prenumerationspris: holt år . . . . . kr. 2,00 trefjärdedels år. . . . . » 1,60 halft år. . . . . » 1,10 kvartal . . . . . » 0,60 befordringsafgiften ej inberäknad.	Utgifvare: <i>Gösta Settergren.</i> Redaktion: E. Bergvall, E. Krantz, E. H. Malmberg.	Annonspris: 10 öro pr □-cm. Utgifningstid: Den 10 och 25 i hvarje månad.	10 Juni Första Årgången.
--------------------------------------	---	--	--	--

Från I. F. K:s allmänna täflingar.

2:dre pristagaren, herr Nordström, kastande spjut.

Herr Nordström, ordförande i Eskilstunakretsen visade en framstående skicklighet i alla kast. I diskus har han under träning nått upp till 31 meter och därutöver. Att han ej lyckades komma upp till detta vackra resultat på täflingen, berodde på att han ej fick kasta med den diskus, vid hvilken han var van. Den hade visserligen samma vikt men var betydligt större i omkrets och jämntjock. Herr Nordström innehar silfvermedalj för svenskt mästerskap i fotboll och bronsmedalj för 3:dje pris i stafsprång från svenska mästerskapstävlingarne i Helsingborg 1895.

Två månaders vistelse i Lappland sommaren 1895.

För »Sport» af Gunnar Sandberg.

Forts. fr. föreg. nummer.

Emot aftonen dagen därpå, hvilken var midsommaraftonen, syntes massor af folk vallfärda upp till Dundret. Seden tyckes vara, att den aftonen lägra sig däruppe för att njuta af midnattsolen. Vi kände oss starkt frestade att göra en afstickare ditupp, men då vi från vår stugutrapp sågo de stora skarorna folk, hvilka för våra blickar tedde sig som en rörlig svart massa, ansågo vi vår närvaro vara öfverflödig. De amerikanska sångarne, The Fisk Jubilee Singers läto, uppe från Turisthyddan, höra sina toner, hvilket nog i betydlig grad bidrog till att öka folkströmmen. (Midsommardagen höllo de konsert i Gellivarekyrkan). Vi kunde nu emellertid till sist ej afhålla oss från att göra en färd ditupp, det var allt för lockande. Följande turistvägen började vi färden. Här syntes tydligt att »trötta» vandrare gått fram, ty än funno vi en borttappad manschett, än en kvarlämnad bärrem, och här och hvar sutto små grupper af folk, tagande några minuters hvila efter den tröttsamma färden.

Vi öfvergingo Dunderbäcken, styrande färden upp till Dundrets högsta topp, där vi funno de af oss, sedan föregående vandringar, uppsatta renhornen, ännu såsom minne kvarstående. Väl uppkomna, saluterade vi den inbrytande midsommardagen, klockan var nu half 1 på natten. Den långa vägen hade för oss ej tagit mer än 1 timmes tid, och hade vi ändå under samma tid hunnit traktera hvarandra med snöbollar, en egendomlig sysselsättning för oss sydbor, så midt i sommaren.

På sidan om mig, hörde jag plötsligt M:s bössa knalla. En Ljungpipare blef hans byte. Skrämd af M:s skott flög en fågel förbi mig, och fällde jag densamma, ehuru jag vid hans flykt ej med säkerhet kunde se, hvad art det var. Det var också den första af det slaget jag skjutit, nämligen Fjällpipare, *Charadrius murinellus*. Längre

fram på Dundret fann M. ett bo med tre ägg utaf samma fogelart, men emedan det ej var full kull, tog han det ej. Bland videbuskar fann han äfven ett bo utaf Blåhakesångare; de hade redt boet under rötterna på dessa buskar. Själf stötte jag nu en Ljungpipare, och af hennes rörelser såg jag att hon hade nykläckta ungar. Jag ville gärna se de senare, och lade mig för den skull ned på marken för att vaka ut desamma. Efter en timmes väntan fick jag också mycket riktigt höra ett svagt pipande, men emedan deras färg så förvillande liknar markens hade jag svårt att få syn på dem. Sakta krypande framåt, med handen strykande öfver mossan fann jag dem ändock slutligen. Sedan jag nu fått se dem, lät jag dem stulta iväg, hvilket de hade brådt att göra. Det var verkligen lönad möda att få se något så vackert som en kull dunungar af denna fågel. M. framkom nu från bortre sidan af Dundret, där han fäldt några fåglar. Det började nu lida mot middagen, hvarför vi drogo oss nedåt. I skogen, på nedvägen, tvärstannade vi, seende oss omkring. Vi hörde nämligen ett klagande läte, hvilket Vråkarne i allmänhet låta höra. Kunde ändock ej upptäcka hvarifrån ljudet kom. Då plötsligt utropar M.: »Skjut!» Med mina ögon följde jag hans utvisning, och högst uppe i en gran, satt en den sötaste lilla — »kattunge». Nog äro dessa orsaken till många fågelungars död, men denna gång fick misses mordplaner öfverskyllas med att, som vi trodde, äfven han vara på väg upp till Dundret för att njuta af midnattsolen, hälst han intagit en så upphöjd plats. Jag aftog jaktväskan, lämnade bössan till M. och äntrade så upp efter bytingen som sedan fick medfölja hem. Emedan ingen ägare hördes utaf, blef missan af oss upptagen till skyddsling, under namnet »Miss Graneqvist». Härefter togo vi samma dag en tur utåt vägen till Kalix, hvarunder vi just ej funno något af värde i fågelväg.

Den 25 konserverade jag åter, och fingo vi, under detta mitt arbete, besök af en greve von Rosen, hvilken i sällskap med några lappar, tycktes mycket intresserad taga detta arbete i be-

traktande. Lapparne tyckte att det »Delemidja fåtenå» d. v. s. »f-n, så bra det gick att få fåglarna. Unge grefven bad oss vara välkomna till honom, om vi under någon färd, togo vägen förbi Stora Sjöfallet.

Bland de lappar, hvilka ibland brukade hälsa på hos oss, var äfven en gammal, s. k. »flottlapp» (flyttlapp) vid namn Petter Larsson Koraky, en några och 50 års man, pigg och kry. Med honom underhandlade vi nu om lotsning, för en färd till Stora Lulevatten. Hans dagtraktamente, 3 kr., tyckte vi nog vara litet för drygt tilltaget, men hörde vi att det här ej går att få en lots för billigare, hälst man sätter värde att få en *lapp* såsom vägvisare. Att döma af de lappar, jag varit i beröring med, anser jag det folket som det reelaste man gärna kan tänka sig. Däremot ville jag ej råda någon, som behöfver anlita lots, öfverlämna sig åt första bästa sådan, ty bland dessa hafva särskildt de *finske* ej godt vitsord om sig i Gellivare. Det sätt, hvarpå dessa ibland gå till väga, fick jag under sista månadens vistelse däruppe höra talas om. Några engelsmän hade nämligen anlitat några finnar för lotsning, hvarvid de senare begåfvo sig något i förväg med deras saker. När engelsmännen något senare på dagen framkommo till uppgifvet ställe, Torisjokk, funno de den ene af lotsarne liggande död på stranden, där han antagligen blifvit af kamraterna kvarlämnad, med näfverkonten öfver hufvudet. Som jag, då detta passerade, var i Gellivare, fick jag aldrig kännedom om huru olyckan tillgått, fastän därom talades så mycket, och fick jag efter denna händelse icke något förtroende för de finska lotsarne. Bland lotsar som mest anlitas häruppe, äro medlemmar af slakten Rimpi samt vår hedersgubbe Koraky.

Den 26 på aftonen stodo vi med ränslar, näfverkont, bössor och den långa linan, färdiga att börja färden. Efter att ha tagit afsked af vår värdinna, hvilken lyckönskade oss på färden, började vi, klockan $\frac{1}{2}$ 8 på kvällen, röra på våra fortkomstledamöter, styrande stegen utefter turistvägen vid Wasarajärvis strand. Med Koraky i

spetsen gick allt nu väl, men innan vi framkommo till Torisjokk stod vår anförare, af okänd anledning på hufvudet. Hans raskhet, att åter komma på benen, skulle hvilken som hälst yngre, kunnat afundas honom. (T-n så kärnfriskt folk, de lapparne). Nu togo vi några minuters rast, och bjödo vi härunder Petter K. att »Såcka tasta piper», d. v. s. »Stoppa pipan», utaf vår medförda tobak, i stället för af hans egen sura vara, och så var den lilla kullerbyttan glömd. I en kärrmark innan vi framkommit till Aborrträsk, såg jag några svartgråa Snäppor. Under det jag betraktade dessa fåglar, hvilka flögo kretsande omkring, liksom störda af min närvaro, slog en och annan till i någon fritt stående tall, från hvars yttersta gren eller topp han lät höra sin skarpa hvissling. Som denna fågel är en Totanid och således räknas till Vadarne, finner man det som en egendomlighet, att se honom slå till i ett träd, eller gående på dess grenar, men är detta ej sällsynt hos Totanusarterna. Några bon af Bergfinkar fann jag äfven, hvilka redan hade nykläckta ungar. I 12-tiden på natten voro vi i Aborrträsk, där vi funno före oss en Jägmästar Westerberg med tvänne systrar, hvilka voro på väg till Harsprånget.

Innan vi gingo vidare konserverades några fåglar. Då färden nu bar mot Stubba-bergen, måste vi dessförinnan passera en längre spång, hvilken enligt Korakys utsago är en af de längsta som är lagd häruppe, cirka några fjärndelar. På sidorna af spången togo M. och jag en afstickare för att se hvad som fanns i fågelväg, men var detta ganska svårt, då all mark däromkring bestod af gungfly. Framkomna till M. Stubba, taga vi af till höger genom skogen, säkert lotsade af gubben Koraky. Vi följde Hapsasjock på obanade stigar ned emot nybygget Jutsa, som bebos af finska nybyggare. Den yngre af dessa nybyggare, hans namn var Anthi Mickelsson, är typen för en äkta finne. Hans hela person påminde om en andra »Sven Dufva», sådan man tänkt sig honom enligt Runebergs, »Fänrik Stål». Utom denne, fanns här en något äldre man, jämte tvänne

kvinnor. Mannen ifråga, var en kontrast till den yngre, ty så förslappad och slö syntes han vara, där han satt på sängkanten, att pipan, som satt i munnen, ej tycktes varit rubbad på mången god dag. Den yngre mannen fiskade och byggde båtar, hvilket utgjorde deras inkomstkälla. Han rodde oss nu öfver Jutsajärvi, ty vägen bar härifrån mot Lulevatten. Turistvägen till Harsprånget och Lulevatten är egentligen öfver S. Stubba, ned till nybygget Porjus, men den väg vi togo är dock en genväg, men ej för turister att rekommendera, då man här hela vägen har den mest oländiga mark att passera. Vi hade äfven annan orsak att taga denna väg, ty Koraky hade på nedgåendet till Gellivare kvarlämnadt sin båt vid »Luleluspen», dit vi nu styrde kosan, för att nyttja densamma för vidare färd uppåt Lulevatten.

Forts.

En sommarfärd.

Några anteckningar från en fotvandring.

För »Sport» af Jac.

Det var vår, en vår med härliga dagar, med solsken och fogelkvitter och gladt, sprittande, jublande lif. Vårkänslorna som under vintern domnat och förslöats, började åter vakna, och med dem kommo sommarplaner, härliga vandringsplaner, djärfva luftslott.

Det var i maj tidigt en söndagsmorgon. Fyra glada ynglingar med vår i hjärtat och sol i blicken gingo med raska steg på den dammiga landsvägen. Snart veko de af in i skogen för att njuta af dess skugga, och hvila på de mossiga stenarna. Här var i sanning ljufligt: en mild behaglig svalka; en strålande sol, som strödde sitt guld öfver björkarnas späda, nyfödda grönska; en liten silfverskimrande bäck, som hoppade helt gladt mellan stenarna i backen, för att sedan där nere på ängen flyta helt sakta, så att de koketta alarna med lätthet kunde spegla sina jungfruliga behag i den klara ytan, och så en djupblå himmel med några lätta hvita molntappar helt vårdslöst kringkastade här och hvar, samt en jublande

sång från tusen glada sångare som kommit med vårens budskap till den karga nordnen.

De fyra kamraterna voro glada, så som man endast kan vara om våren. De togo lifvet så lätt dessa fyra och tänkte sig framtiden som en oafbruten vår, som en solig majdag med glädje och lif. Inga tunga bördor hade tryckt deras skuldror, inga bekymmer hade tårat deras ögon, och världens ondska hade ej ännu kväft deras tro på människorna.

Nu tänkte de med glädje på den snart stundande terminsafslutningen och gjorde upp planer till den förestående fotvandringen. De voro nu ute för att »träna» sig — såsom det heter — och för att ostörda kunna få tala om sina gemensamma intressen. De hade slutligen, efter många och långa öfverläggningar, bestämdt sig för att resa med ångbåt mellan Stockholm och Örebro, därifrån vandra genom Nerike och Vestergötland med Kinnekulle såsom mål ooh sedan möjligen utsträcka färden.

Men nu är det väl i sin ordning att jag presenterar våra unga vänner för läsaren, som om han vill, kan lämna dem redan här vid utgångspunkten eller också — om det ej blir för tröttsamt — följa dem på deras sommarvandring. Först ha vi vännen Georg Berg, som gärna pratar och följaktligen är alla damers förklarade gunstling. Sedan kommer Arvid Stål. Han blåser flöjt, målar, dansar och sjunger samt läser något då och då vid tillfälle, men icke ofta, en mångsidig ung man sålunda. Därefter ha vi Sven Lind, den blyge Sven, som är så stark och har högsta betyget i gymnastik och vapenöfning, en farlig karl. Och så till sist kommer undertecknad. Ja, mina vänner, nu känna ni dem, dessa fyra lefnadsfriska ynglingar i livvets vår.

* * *

Jag öfvergår nu till skildringen af själfva färden.

Den för afresan bestämda dagen ingick med strålande vackert väder. Från en nästan molnfri himmel tittade solen ned på den bullrande hufvudstaden, där människorna trötta och svett-

drypande krälade fram på de dammiga gatorna mellan de brännheta husväggarne.

Klockan 6.45 e. m. samlades vi på Riddarholmens kaj. Snart gingo vi ombord och följde nu med längtansfulla blickar minutvisarens makliga promenad på kyrktornets urtafla. Ändtligen förtonade det sista sju laget. Nu lade ångaren ut. Hör! Tvänne kraftiga hurrarop; det var kamrater, som önskade oss lycka på färden. En sista hälsning, och så hade vi lämnat hufvudstaden. Det kändes härligt att för en tid få säga farväl åt skolbänken och istället blicka framåt mot ett härdande friluftslif. Den glädje vi kände, då vi sågo torn och spiror försvinna ur vår åsyn för att ersättas af grönskande stränder och lumiga skogar, den var för stor, för stark för att kunna beskrivas. Alltnog, med ett kraftigt handslag bekräftade vi fyra vår gemensamma föresats att ej blott roa oss, utan äfven draga nytta af vår färd.

Snart passera vi Kungshatt, kommo ut på Björkfjärden och slutligen se vi framför oss en ståtlig kyrka, några stora byggnader och en mängd små trähus, omgifna af trädgårdstäppor. Det är Strängnäs. Det är en vacker tafla, som nu utbreder sig för våra blickar. Där ligger den gamla biskopsstaden, inbäddad i en saftig grönska, och högt öfver de omkringliggande byggnaderna reser sig den åldriga domkyrkan hvars kopparklädda torn skimrar i den nedgående solens sista strålar. Till vår stora ledsnad fingo vi ej tillfälle att på närmare håll studera den lilla täcka staden, ty vår ångare sköt förbi med god fart, och snart voro vi ute på Granfjärden.

Forts.

Vårda skidorna!

Ånge idrottsman, du, som nu njuter af det fria, glada sommarlifvet. Tänker du någonsin på de vänner, som hjälpt dig att förkorta den långa vintern; har du gifvit dina skidor en lugn och tryggad hvilostad? — Nu fick du ett stygn i ditt hjärta, inte sant? Kanske du inte ens mins, hvar du gjorde af dina skidor, efter sedan du sista gången frestat det minskande vurföret. Stå de i

en uthusbod på lut i ett hörn, eller ligga de uppkastade på en vind, där du i höst skall finna dem sidkrokiga och skefva »som korkskrufvar»? Låter du dem på sådant sätt fördärvas, så begår du icke allenast en stor dumhet, som tillskyndar dig en ekonomisk förlust, — ty ett par skidor, som en gång »kastat sig», kunna aldrig mer blifva, hvad de varit — du visar äfven en grof otacksamhet mot de trogna vänner, som så ofta burit dig öfver de slätter, af hvilkas grönska och blomsterprakt du nu njuter. Egna blott en halftimme åt deras vård, de begära ej mer! Gif dem en duktig tjärning (om de äro af björk eller furu) och spänn ihop dem med en väl justerad klots mellan fotstegen, midt under hälens plats! Lägg dem sedan på ett slätt golf, där de ej riskera att bli söndertrampade! Då skall du i vinter finna dina gamla vänner spänstiga och felfria, redo till nya, friska strapatser, hvaremot de, efter att hafva saknat vård under sommaren, sedermera i de flesta fall endast kunna få användning — under kaffe pannan. *B--w.*

Från Sportvärlden.

Engelska simmare till Sverige.

Alla svenska simmare ha nog i godt minne våra tolf landsmäns simmarefärd till London föregående sommar och det välvilliga mottagande de rönte därstädes. Artigheten fordrar att Sverige svarar med en liknande inbjudan, som engelsmännen hedrade oss svenskar med förra året.

Sveriges Idrottsförbund har äfven beaktadt detta och sände fördenskull en skrifvelse till Stockholms simsällskap hvari det föreslog sällskapet att inbjuda The Life Saving Society i London till ett liknande besök i Sverige, som i fjol företogs af de svenske simmarne.

Vid sitt sammanträde, tisdagen den 31 maj, beslöt Stockholms simsällskap att utfärda en dylik inbjudning och att samtidigt medelst utsändande af en lista förskaffa sig visshet om, huruvida erforderliga pänningemedel för ett värdigt mottagande af de långväga gästerna beredas. Deras besök kommer troligen att inträffa i början af augusti.

Stockholms simsällskaps inkomster under året utgjorde kr. 1,974.53 och utgifter kr. 1,957.14. Medlemsantalet utgör nu 785, däraf 297 ständiga. Simundervisning meddelas åt 3,029 gossar och 2,300 flickor.

Efter t. f. generaldirektör Linroth, som afsagt sig ledamotskap af styrelsen, invaldes journalisten E. Ziedner. Öfriga medlemmar återvaldes. Amiral O. Lagerberg ordförande.

Sällskapet beslöt, att borttaga inträdesafgiften, men i stället sätta årsafgiften till 2 kr. och ständiga ledamotsafgiften till 15 kr. Sällskapets medlemmar hafva fritt tillträde till promotionen och de ordinarie uppvisningarne. De vid dylika tillfällen aktivt deltagande äro befriade från årsafgiften det året.

En argentinsk sportman, A. de Marchi, utförde nyligen en om ovanlig uthållighet och viljestyrka vittnande bragd. Han slog vad, att han utan afbrott inom 24 timmar skulle till häst tillryggalägga 240 km. på kapplopningsbanan vid Buenos Ayres. Ombyte af hästar var naturligtvis tillåtet. För ändamålet inköpte han 10 hästar, hvaraf dock endast 6 kommo till användning. Kl. 3.16 e. m. steg han i sadeln, och följande morgon kl. 10.3, således på 18 tim. 47 min. och 10 sek. hade han ridit den bestämda sträckan. Ryttaren hade i vikt förlorat 2.71 kg., men eljest hade ansträngningen inte skadat honom. *y. P.*

Idrottsklubben Svea i Stockholm hade den 8 maj följande täflingar för juniorer:

Hastighetsloppning 150 meter: 1:sta pris, J. Molin, 19 ³/₅ sek., 2:dra pris, A. Gustafsson, 19 ⁴/₅ sek.

Uthållighetsloppning å 1,500 meter: 1:sta pris, A. Gustafsson, 5 min. 4 ⁴/₅ sek., 2:dra pris, J. Molin, 5 min. 37 ²/₅ sek.

Gång på 2,500 meter: 1:sta pris, A. Gustafsson, 14 min. 44 ⁴/₅ sek.

Prisen utgorjdes af bronsmedaljer. *y. P.*

I. F. K.

Protokoll,

fördt vid Idrotts-Föreningen Kamraternas första kongress i Upsala den 30 maj 1898.

1. Öppnades kongressen af ordföranden i Centralföreningen, hr Bertil Borgenstierna.

2. Utsågs till sekreterare för kongressen hr Anton Ekholm.

3. Beslöts, att I. F. K:s stadgar skulle ändras. För detta ändamål skulle förslag från kretsarna fortast möjligt insändas till Centralstyrelsen i Stockholm.

4. Beslöts, att föreningens märken hädanefter skulle göras af rent silfver.

5. Fastställdes styrelsemärken, och bestå dessa af kretsens band ordnade i rosett, hvori märket insattes. Tillhandahålles af Centralföreningen.

6. Behandlades frågan om nedsättande af priser å medaljerna. Stockholmarne sade sig nu kunna lämna silfvermedaljen till ett pris af 3 kr. och bronsmedaljen till 1 kr. å 1.10, sedan de erhållit tillåtelse att göra medaljerna å Kungl. Myntet. Emellertid ansågos äfven dessa priser väl höga, och därför beslöts, att kretsarna skulle få inlämna leveransanbud på medaljer, fullt färdiga med band och allt före den 1 juli 1898. Dessa

anbud skulle åtföljas af skriftlig uppgift från guldsmeden, till hvilket pris han kunde lämna medaljerna och huru lång tid efter beställningens inkommande de kunde levereras.

7. Beslöts, att Idrotts-Föreningen Kamraternas femte allmänna täflingar i vinteridrotter skulle förläggas till Falun.

8. Beslöts, att förslag till villkor för medaljer skulle inskickas från hvarje krets till Centralföreningen, som sedan fastställer de lämpligaste.

9. Beslöts, att hädanefter både höger- och vänsterkast skulle användas i *alla* kast, med undantag af discus. Fri ansats användes vid spjutkastning. 2 ¹/₂ m. ansats användes vid kulstötning och discuskastning.

10. Upplästes ett bref som ankommit från Halmstadskretsen till Upsalakretsen och var af följande lydelse: (lika lydande bref hade äfven ankommit till andra kretsar).

»Idrottsföreningen Kamraterna, Upsala.

Med anledning af ett af oss fattadt beslut att söka afhjälpa missförhållandena inom »I. F. K.» hafva vi härmed tagit oss friheten tillskrifva Eder för att utröna, huruvida Ni icke i denna sak ville ställa Eder solidarisk med oss, då det ju ligger i hvarje kretsförenings eget intresse. Hvad vi vilja åvägabringa är nämligen följande:

1. I stället för Centralstyrelse önska vi förbundsstyrelse, emedan den krets, på hvilken hufvudföreningens lott faller, alltid mera tillgodoser sina egna intressen, än hela föreningens.

2. Borttagande af kretsafgiften, med hvilken vi underhålla Stockholmskretsen, utan att ha så mycket som tack därför, eller använda densamma till för hela föreningen gemensamma utgifter, såsom till allmänna täflingar, tryckning af stadgar m. m.

3. Att genom infordrande af anbud från alla kretsar åvägabringa så billigt pris som möjligt å medaljer, diplomer m. m., i stället för de oskäligt höga priser, som Stockholmsföreningen fordrar. Såsom hvar och en kan inse, äro dessa reformer absolut oundgängliga. Flera kretsar hafva insett samma, men i stället för att röra i saken, hafva de helt enkelt utgått ur föreningen och bildat själfständiga förbund.

Både vi och Göteborgskretsen hafva redan gjort försök genom att föreslå Stockholmarne de här nämnda ändringarna, men båda fingo vi ett barskt nej till svar. Vår enda utväg är således att vi (alla kretsarna) samfäldt uppfordra Stockholmsföreningen till dessa ändringar. Skulle de fortfarande säga nej, så återstår oss endast att bilda själfständigt förbund, Stockholmarne förutan.

Skulle Ni vara af samma åsikt som vi angående ändring af stadgarna, torde Ni med Edert v. svar bifoga en till Stockholmsföreningen ställd begäran om ändring, hvilken vi, sedan vi uppsamlat dylika från alla kretsarna, uppsända till Stockholm. I hvilket fall som helst motse vi Edert v. svar fortast möjligt, helst innan den 15 maj d. å. för att med snaraste bringa saken till slut. Å I. F. K. VII:s vägnar.

Med högaktning

Lars Fredrik Stafsen, ordf., Brog. 23.»

Med anledning af detta bref, framstälde ordföranden till Upsalakretsens styrelse den frågan, hvad den svarat å densamma, och upplystes, att Halmstadskretsen ombetts lugna sig till kongressen behandlat frågorna. Därefter öfvergicks till behandlande af de olika momenten i brevet:

Mom. 1 ansågs helt enkel *omöjligt* och förkastades.

Med anledning af mom. 2 upplyste kr. ordf., att det verkligen var högst få kretsar, som ordentligt inbetalade de i detta mom. omnämnda afgifterna, men beslöts det, att dessa afgifter skulle kvarstå, då de faktiskt användes till t. ex. just tryckning af stadgar, anordnande af allmänna täflingar m. m. Dock skulle Centralföreningen redovisa för afgifterna, men då skola dessa äfven ordentligt insändas från hvarje krets före den 1 april hvarje år; hvarom icke uteslutes kretsen ur föreningen. I sammanhang härmed bestämdes, att revisionsberättelserna för de olika kretsarne hädanefter skulle införas i »Sport». Mom. 3 hade behandlats i mom. 6 af dagens protokoll.

Då utsändandet af ett sådant, man kan nästan säga uppvisningsbref, som det från Halmstad anlända, ansågs i högsta grad orätt, uppdrog kongressen åt hufvudföreningen att tillstålla Halmstadskretsen en varning för detta sitt beteende, isynnerhet som denna krets redan förut visat sig bråkig.

11. Beslöts, att kretsarnas nummer skulle ordnas allt efter kretsarnes ålder. Stockholmsföreningen skulle icke hafva något nummer utan kallas I. F. K:s Centralförening. De öfriga kretsarna skulle tilldelas nummer af Centralföreningen.

12. Beslöts, att, då dagens velocipedtäfling misslyckats och endast tvänne täflande inkommit, dessa skulle som pris erhålla bronsmedaljer.

13. Beslöts, att medlemsmatrikel från hvarje krets skulle inskickas till »Sport».

14. Föreslogs, att stafsprång skulle införas i I. F. K., men ombads förslaget upphofsman att ombesörja att detta togs till det förslag till stadgar, som från hans krets insändes till Centralföreningen.

15. Föreslogs, att sparkstöttingstäflingar såsom högst skadliga för hälsan, icke vidare skulle afhållas inom I. F. K. Med anledning af detta förslag beslöts detsamma som om stafsprång.

16. Förklarade ordf. kongressen avslutad.

I. F. K:s 4:de allmänna täflingar i sommaridrott gingo söndagen d. 29 och måndagen d. 30 maj af stapeln i Upsala. I täflingarne, som ägde rum å Polacksbacken, deltog medlemmar från kretsarne i i Stockholm, Upsala, Eskilstuna, Gefle och Köping. Vädret var rätt gynnsamt ehuru det föll några regndroppar då och då. Täflingarne voro i allmänhet lyckade, med undantag af velocipedtäflingen, där ett par täflande åkte orätt väg på grund af att kontrollanterna aflägsnat sig från ett vägskal, där de blifvit posterade. Ett par täflande åkte äfven omkull i en tvär sväng. Priserna utgjordes af: 1:sta pris silfvermedalj, 2:dra och 3:dje pris bronsmedalj, 4:de och 5:te pris diplom utom i velocipedtäflingen, där blott bronsmedalj utdelades. Resultatet af täflingarne blef följande:

Söndagens täflingar:

Hastighetstävling, 100 meter:

Harald Malmberg, Upsala (I. F. K. rek.)	11 ⁴ / ₅ sek.
Nils Björkman, Eskilstuna,	12 »
Carl Tisell, Upsala,	12 ² / ₅ »
Sven Bodén, Stockholm,	12 ³ / ₅ »
Ivar Sandberg, Upsala,	13 »

Spjutkastning:

John Ahlberg, Upsala (I. F. K. rek.),	34,82 mtr
Waldemar Nordström, Eskilstuna,	31,70 »
Olof Sjöstedt, Stockholm,	30,40 »
Einar Fryklöf, Upsala,	28,50 »
Gösta Åkerhjelm, Stockholm,	27,55 »

Höjdsprång öfver ribba:

Hans Holst, Gefle,	165 cm.
Helge Söderbom, Gefle,	145 »
Einar Fryklöf, Upsala	145 »
Waldemar Nordström, Eskilstuna,	140 »
Olof Sjöstedt, Stockholm,	130 »

Längdsprång:

Helge Söderbom, Gefle,	516 cm.
Viktor Österberg, Upsala,	508 »
Harald Malmberg, Upsala,	502 »
Einar Fryklöf, Upsala,	492 »
Nils Björkman, Eskilstuna,	489 »

Gångtävling, 2,500 meter:

Harald Malmberg, Upsala,	13 m. 59 sek.
Gösta Åkerhjelm, Stockholm,	13 » 59 ² / ₅ »
Gunnar Brisman, Stockholm,	14 » 1 »
Ivar Sandberg, Upsala,	14 » 55 »

Diskuskastning:

Waldemar Nordström, Eskilstuna (I. F. K. rek.),	26,65 mtr
John Ahlberg, Upsala,	24,85 »
Sigfrid Hagelthorn, Stockholm,	21,85 »
Olof Sjöstedt, Stockholm,	20,11 »
Hans Holst, Gefle,	20 »

Häcklöpning:

(110 meter, 10 häckar å 9 dm.)

Ernst Krantz, Upsala (I. F. K. rek.),	20 ¹ / ₅ sek.
Harald Malmberg, Upsala,	20 ² / ₅ »
Helge Söderbom, Gefle,	20 ² / ₅ »
Torgny Lychnell, Upsala,	21 ⁴ / ₅ »
Ivar Sandberg, Upsala,	23 ⁴ / ₅ »

Kulstötning:

Waldemar Nordström, Eskilstuna,	8,40 mtr
Hans Holst, Gefle,	8,30 »
John Ahlberg, Upsala,	8,20 »
Viktor Österberg, Upsala,	7,98 »
Richard Andersson, Gefle,	7,88 »

Uthållighetstävling, 1,500 meter:

Harald Malmberg, Upsala,	5 m. 10 ³ / ₅ sek.
Ernst Krantz, Upsala,	5 » 15 »
Gustaf Hedling, Gefle,	5 » 16 ¹ / ₅ »
David Larsén, Stockholm,	5 » 43 ¹ / ₅ »

Måndagens täflingar:

Velocipedtäfling, 10,000 meter:

Ivar Lundgren, Stockholm,	21 m. 31 ² / ₅ sek.
Torgny Lychnell, Upsala,	22 » 19 ¹ / ₅ »

Salongsgevärsskjutning:

(6 mm. gevär, 10-ringad tafla, 12 m. afstånd, 8 skott.)

Viktor Österberg, Upsala (I. F. K. rek.),	78 points
Erik von Rosen, Stockholm,	76 »
John Österberg, Upsala,	75 »
Hjalmar Offrell, Gefle	72 »
A. E. Uddenberg, Stockholm,	71 »

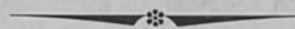
Pointspris:

Harald Malmberg, Upsala,	12 points.
--------------------------	------------

På måndags afton hölls prisutdelning i förening med bal på Norrlands nation. Prisutdelningen förrätades af general Stjernstedt, som efter densamma utbragte ett lefve för pristagarne. Därefter vidtog balen som höll i till fram emot kl. 3, då den aflästes och med detsamma slutade äfven I. F. K:s 4:de allmänna täflingar, efterlämnande blott ett angenämt minne från leende vårdagar.

I. F. K. V, Göteborg, hade söndagen den 22 maj löpning å 5,000 meter.

1:sta pris, Algot Friman, 21 min. 25 sek., 2:dra pris, Georg Wickstedt, 21 m. 25 ³/₅ s. »Kirre».

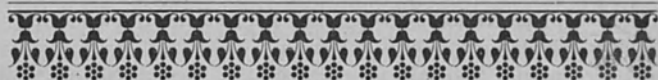

Cigarretter

Miriaklis, Kalif, Les Lions, El Kahira, Ali Bey rekommenderas.

Säljes i parti hos

Ivar Lundgren, Wallingatan 11, Stockholm.

Sterling

Amerikas bästa och elegantaste
velociped

säljes i Upsala hos

A. F. & J. NYMAN

8 Svartbäcksgatan 8.

RÖK BORGIS

utmärkt tolföres cigarr

säljes i hvarje välsorterad cigarraffär.

Lager hos

Ivar Lundgren, Wallingatan 11, Stockholm.

Bernhard Öberg & Co
Velocipedaffär

UPSALA, SVARTBÄCKSG. 14

försälja:

FRAM, eget fabrikat

Crescent, Rambler, Columbus,

WIKLUNDS **NORDSTJERNAN**

Homer m. fl.

Lager af tröjor, strumpor, mössor m. m.

"Stoewers Greif"

den för sin hållbarhet och lätta gång kända och mycket omtyckta velocipeden säljes genom undertecknad.

Maskinerna tagas direkt från fabriken.

Då flere köpare requirera på en gång erhålles hög rabatt.

Betryggande garanti.

Arvid Törnblom,

Storgatan 24, 1 tr.

SKIDOR

hos

mottagas till att
sommartjåras och förvaras

Carl Liljefors,
Upsala.

Sportpriser

såsom Dryckeskannor, Pokaler, Bägare, Dryckeshorn m. m. Bäst och billigast från

Juvelerare M. W. Rothoffs fabrik, Upsala.

Sportmärken och Medaljer alla slag på beställningar.